

Határozatok Tára

JOSÉ MARTÍN Y PÉREZ DE NANCLARES

FŐTANÁCSNOK INDÍTVÁNYA

Az ismertetés napja: 2026. január 21.¹

T-150/25. sz. ügy

Zollamt Österreich;

a G GmbH

részvételével

(a Verwaltungsgerichtshof [legfelsőbb közigazgatási bíróság, Ausztria] által benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem)

„Előzetes döntéshozatal – Vámunió – Uniós Vámkódex – A 952/2013/EU rendelet 33. cikke – Kötelező érvényű tarifális felvilágosításra vonatkozó határozat – A 952/2013 rendelet 34. cikkének (3)–(6) bekezdése – A kötelező érvényű tarifális felvilágosításra vonatkozó határozat érvényességének megszűnése, megsemmisítése és visszavonása – A 952/2013 rendelet 44. cikkének (4) bekezdése – A kötelező érvényű tarifális felvilágosításra vonatkozó határozat elleni jogorvoslat – Kijavítás – A bírósági határozat visszamenőleges hatálya”

I. Bevezetés

1. A jogszabályok időbeli hatályának kérdése a jogi szakirodalom abszolút klasszikus témája. A római jog óta ugyanis azt az általános elvet kell alkalmazni, amely szerint „a normáknak nincs visszamenőleges hatályuk”,² különösen akkor, ha szankcionáló vagy jogokat korlátozó normákról van szó. Ez az egyik olyan stabil alap, amelyen a bizonyosság és a jogbiztonság követelménye alapul. Ezzel szemben a bírósági határozatok időbeli hatályára vonatkozó kérdésre adandó válasz kevésbé kategorikus, különösen a jogi aktusok megsemmisítésére vonatkozó határozatok esetében.

2. A jelen ügy éppen ezt a központi és új kérdést veti fel. E kérdés ugyanis lehetőséget kínál a Törvényszéknek arra, hogy egy kötelező érvényű tarifális felvilágosításra vonatkozó határozat (a továbbiakban: KTF-határozat) kapcsán megvizsgálja a nemzeti igazságügyi hatóság által az Uniós Vámkódex létrehozásáról szóló, 2013. október 9-i 952/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet³ (a továbbiakban: Uniós Vámkódex) 44. cikkének megfelelően elfogadott határozat időbeli hatályát.

¹ Eredeti nyelv: francia.

² Ez az elv jelenik meg ugyanis a Codex Justinianus előlapján: „*Leges et constitutiones futuris certum est dare formam negotiis, non ad facta praeterita revocari, nisi nominatim et de praeterito tempore et adhuc pendentibus negotiis, cautum sit*” (Első könyv, 14. cím, 7. törvény).

³ HL 2013. L 269, 1. o.; helyesbítések: HL 2013. L 287., 90. o.; HL 2016. L267., 2. o.; HL 2018. L 173., 35. o.

3. A KTF-határozat olyan dokumentum, amellyel az Európai Unió tagállamainak vámhatóságai – kérésükre – tájékoztatják a gazdasági szereplőket arról a (vámnómenklátúra által előírt) vámtarifaszámról, amelybe az árut be kell sorolni, ha ez utóbbiak az áru behozatalát vagy kivitelét tervezik. Ez az információ, amely az áruk Kombinált Nómenklatúrájának értelmezését feltételezi, lehetővé teszi a gazdasági szereplők számára, hogy előre láthassák a vámokat (amelyek megfizetésére kötelezhetők), valamint kiszámíthassák az export-visszatérítések összegét (amelyekben a közös agrárpolitika keretében részesülhetnek).⁴
4. E gyakorlat bevezetésének az volt a célja, hogy bizonyos jogbiztonságot biztosítson a gazdasági szereplők számára tevékenységük végzése során, valamint hogy megkönnyítse maguknak a vámszerveknek a munkáját, és hogy az uniós vámjog alkalmazása során egységesebbé váljon.⁵
5. Az alapeljárás egy gazdasági szereplő és a Zollamt Österreich (vámhivatal, Ausztria; a továbbiakban: vámhivatal) között egy KTF-határozat tárgyában folyik. Az alapeljárásban részt vevő két fél ugyanis nem ért egyet a gazdasági szereplő által forgalmazott áru tarifális besorolásával kapcsolatban.
6. A Bundesfinanzgericht (szövetségi pénzügyi bíróság, Ausztria), helyt adva a gazdasági szereplő kérelmének, módosította a KTF-határozatot.
7. A felülvizsgálati kérelem alapján eljáró kérdést előterjesztő bíróság arra keresi a választ, hogy a Bundesfinanzgericht (szövetségi pénzügyi bíróság) határozata *ex tunc* hatállyal bír-e.

II. Jogi háttér

A. Az uniós jog

8. Az Uniós Vámkódex (26) preambulumbekzdése kimondja, hogy „[e]gyrészt a vámjogszabályok helyes alkalmazásának vámhatóságok által történő biztosítására vonatkozó igény, másrészt a gazdasági szereplők tisztességes bánásmódhoz való joga közötti egyensúly biztosítása érdekében, a vámhatóságoknak széles körű ellenőrzési hatáskört, a gazdasági szereplőknek pedig jogorvoslati jogot kell biztosítani”.
9. Az Uniós Vámkódexnek „A [KTF-re] vonatkozó határozatok” című 33. cikkének (1) bekezdése előírja, hogy „[a] vámhatóságoknak kérelemre [KTF-re] vonatkozó határozatokat [...] kell hozniuk”.

⁴ Léger főtanácsnok Timmermans Transport és Hoogenboom Production egyesített ügyekre vonatkozó indítványa (C-133/02 és C-134/02, EU:C:2003:460, 4. pont).

⁵ Lásd ebben az értelemben: 1998. január 29-i Lopex Export ítélet (C-315/96, EU:C:1998:31, 19. pont). A mögöttes cél az is volt, hogy elkerülhető legyen a gazdasági szereplőkkel folytatott túl sok jogvita: Albert, J.-L., „Droit douanier européen”, *JurisClasseur Europe Traité – Synthèse*, LexisNexis, 2021, 35. pont.

10. Az említett kódexnek „A [KTF-fel] kapcsolatos határozatok kezelése” című 34. cikke a következőképpen rendelkezik:

„(1) A KTF-határozat a 33. cikk (3) bekezdésében említett időtartam lejárta előtt érvényét veszti, ha már nem felel meg a jogszabályoknak az alábbiak eredményeképpen:

a) az 56. cikk (2) bekezdésének a) és b) pontjában említett nomenklatúrák módosításának elfogadása;

b) az 57. cikk (4) bekezdésében említett intézkedések elfogadása;

az ilyen módosítás vagy intézkedés alkalmazási időpontjától kezdődő hatállyal.

[...]

(3) A KTF- [...] határozatok visszamenőleges hatállyal nem veszítik érvényüket.

(4) A 23. cikk (3) bekezdésétől és a 27. cikktől eltérve a KTF- és a KSZF-határozatokat meg kell semmisíteni, ha azok a kérelmezőktől kapott pontatlan vagy hiányos információn alapulnak.

(5) A KTF- [...] határozatokat a 23. cikk (3) bekezdésének és 28. cikkének megfelelően kell visszavonni. Mindazonáltal, ha a határozat jogosultja kérelmezi, az nem kerül visszavonásra.

(6) A KTF- [...]határozatokat nem lehet módosítani.

[...]”

11. Ugyanezen kódex 43. cikke kimondja, hogy a „44. és 45. cikk nem alkalmazható azokra a jogorvoslatokra, amelyeket az igazságügyi hatóság vagy az igazságügyi hatósággént eljáró vámhatóságok által hozott, a vámjogszabályok alkalmazására vonatkozó határozat megsemmisítése, visszavonása vagy módosítása céljából nyújtanak be”.

12. Az Uniós Vámkódex „Jogorvoslati jog” című 44. cikke értelmében:

„(1) Bármely személynek joga van jogorvoslati kérelmet benyújtani a vámhatóság által a vámjogszabályok alkalmazásával kapcsolatban hozott bármely olyan határozat ellen, amely őt közvetlenül és személyesen érinti.

[...]

(2) A jogorvoslati jog legalább két lépésben gyakorolható:

a) első lépésben [az] erre a célra kijelölt vámhatóság vagy igazságügyi hatóság vagy más szerv előtt;

b) ezt követően valamely olyan, döntéseiben magasabb szintű független szerv előtt, amely lehet igazságügyi hatóság vagy ezzel egyenértékű szakosodott szerv, a tagállamokban hatályban lévő rendelkezéseknek megfelelően.

[...]

(4) A tagállamoknak gondoskodniuk kell arról, hogy a jogorvoslati eljárás lehetővé tegye a vámhatóságok által hozott határozatok gyors megerősítését vagy kijavítását.”

13. Az említett kódex „A végrehajtás felfüggesztése” című 45. cikke a következőképpen rendelkezik:

„(1) A jogorvoslat benyújtása nem jár a vitatott határozat végrehajtásának felfüggesztésével.

(2) A vámhatóság azonban teljes egészében vagy részben felfüggeszti e határozat végrehajtását, ha alapos okkal feltételezheti, hogy a vitatott határozat nem áll összhangban a vámjogszabályokkal, vagy ha az érintett személynek helyrehozhatatlan kárt okozna.

[...]”

B. Az osztrák jog

14. A Bundesabgabenordnung (az adózás rendjéről szóló szövetségi törvény, a továbbiakban: BAO) 279. §-a a következőképpen szól:

„(1) A 278. §-ban foglalt esetek kivételével a Verwaltungsgericht (közigazgatási bíróság) mindig köteles érdemi ítéletet hozni. E bíróság felhatalmazást kap arra, hogy mind a rendelkező részben, mind az indokolásban a vámhatóság álláspontja helyébe léptesse a saját álláspontját, és ennek megfelelően a megtámadott határozatot bármilyen módon megváltoztassa, megsemmisítse, vagy mint megalapozatlant elutasítsa a határozat ellen benyújtott fellebbezést.

(2) A megtámadott határozat megsemmisítésével az eljárás a határozat meghozatala előtti állapotba kerül vissza.

[...]”

III. A tényállás és az előzetes döntéshozatal iránti kérelem

15. 2022. október 27-én a vámhivatal a G GmbH társaság kérelmére KTF-határozatot bocsátott ki egy „egyszer használatos karszorító” megnevezésű termékre vonatkozóan, amelyet 2022. október 27. és 2025. október 26. között bejelentett érvényességi idővel a 4008 2190 00 vámtarifaszám alá sorolt be.

16. 2022. november 22-én a G fellebbezést nyújtott be e határozattal szemben, arra hivatkozva, hogy a tarifális besorolás tartalmilag helytelen volt. A vámhivatal elutasította e fellebbezést.

17. 2024. március 12-i határozatával a Bundesfinanzgericht (szövetségi pénzügyi bíróság) helyt adott a G által benyújtott keresetnek, és megváltoztatta a megtámadott KTF-határozatot, oly módon, hogy a szóban forgó árut a 4014 9000 00 vámtarifaszám alá sorolták be.

18. A vámhivatal felülvizsgálati kérelmet nyújtott be a Bundesfinanzgericht (szövetségi pénzügyi bíróság) határozatával szemben a Verwaltungsgerichtshofhoz (legfelsőbb közigazgatási bíróság, Ausztria). Úgy véli, hogy határozatával a Bundesfinanzgericht (szövetségi pénzügyi bíróság) a BAO 279. §-a alapján visszamenőleges hatállyal kívánta módosítani a KTF-határozatot, amit az

Unió Vámkódex, különösen annak 34. cikke (3) és (6) bekezdése nem tesz lehetővé. Ráadásul a KTF visszamenőleges hatályú visszavonásának az említett kódex 27. cikkének (1) bekezdésében előírt feltételei a jelen ügyben nem teljesülnek.

19. A kérdést előterjesztő bíróság megjegyzi, hogy a BAO 279. §-a (1) bekezdésének megfelelően a Bundesfinanzgericht (szövetségi pénzügyi bíróság) felhatalmazást kap arra, hogy mind a rendelkező részben, mind az indokolásban a vámhatóság álláspontja helyébe léptesse a saját álláspontját, és ennek megfelelően a megtámadott határozatot megváltoztassa, megsemmisítse vagy mint megalapozatlant elutasítsa a határozat ellen benyújtott fellebbezést. Ezenkívül a BAO 279. §-ának megfelelően a Bundesfinanzgericht (szövetségi pénzügyi bíróság) alapügyben szóban forgó határozata a KTF-határozatnak a vámhivatal általi meghozatalának időpontjára visszamenőleges hatállyal bír, ami megfelel a hatékony bírói jogvédelem uniós jog által megkövetelt elvének.

20. Mindazonáltal a kérdést előterjesztő bíróság lényegében rámutat arra, hogy az Unió Vámkódex 34. cikke kifejezetten rendelkezett azokról az esetekről, amikor a KTF-ek érvényüket veszítik, azokat visszavonják vagy megsemmisítik, valamint az ilyen események időbeli hatályáról. Ez alkalommal hangsúlyozza, hogy az Unió Vámkódex 34. cikke (5) bekezdésének megfelelően a KTF-határozatokat nem lehet a határozatok jogosultjának kérelmére visszavonni, hogy e cikk (3) bekezdése értelmében a KTF-határozatok nem visszamenőleges hatállyal veszítik érvényüket, és az említett cikk (6) bekezdése kimondja, hogy a KTF-határozatok nem módosíthatók.

21. E körülmények között a kérdést előterjesztő bíróság kétségeit fejezi ki azzal kapcsolatban, hogy az Unió Vámkódex fent említett rendelkezései gyakorolnak-e joghatást az említett kódex 44. cikke alapján indított keresetekre, és ha igen, milyen mértékben.

22. A Verwaltungsgerichtshof (legfelsőbb közigazgatási bíróság, Ausztria) e körülmények között felfüggesztette az eljárást, és az EUMSZ 267. cikk alapján a következő kérdéseket terjesztette előzetes döntéshozatalra a Bíróság elé:

- „1) Úgy kell-e értelmezni [az Unió Vámkódex] 33., 34., 44. és 45. cikkét a tekintetben, hogy e [kódex] 44. cikkének (4) bekezdése szerint a tagállamoknak gondoskodniuk kell arról, hogy a jogorvoslati eljárás lehetővé tegye a vámhatóságok által hozott határozatok gyors megerősítését vagy kijavítását, hogy az [Unió Vámkódex] 33. cikke szerint hozott KTF-határozat ellen az e [kódex] 44. cikkének (2) bekezdése alapján benyújtott jogorvoslatról döntő határozatnak visszamenőleges hatálya van a KTF-határozatnak a vámhivatal általi meghozatalának időpontjára?
- 2) Az első kérdésre adott nemleges válasz esetén: Úgy kell-e értelmezni az [Unió Vámkódex] 33., 34., 44. és 45. cikkét, hogy a tagállamok a nemzeti eljárásjogi jogszabályaikban előírhatják, hogy az e rendelet 33. cikke szerint hozott kötelező érvényű tarifális felvilágosításra vonatkozó határozat ellen az e [kódex] 44. cikkének (2) bekezdése alapján benyújtott jogorvoslatról döntő határozatnak visszamenőleges hatálya van a KTF-határozatnak a vámhivatal általi meghozatalának időpontjára?”

IV. A Bíróság és a Törvényszék előtti eljárás

23. A jelen előzetes döntéshozatal iránti kérelmet 2025. február 21-én nyújtották be a Bíróság Hivatalához. Az Európai Unió Bírósága alapokmányának 50b. cikke alapján e kérelmet továbbították a Törvényszékhez.

24. G, az olasz kormány és az Európai Bizottság írásbeli észrevételeket terjesztett elő. A Bizottság részt vett a 2025. december 10-i tárgyaláson.

V. Jogi értékelés

25. Előzetes döntéshozatalra előterjesztett két kérdésével, amelyek együttes vizsgálatát javaslom, a kérdést előterjesztő bíróság lényegében az olyan nemzeti rendelkezés uniós joggal való összeegyeztethetőségére keresi a választ, amelynek értelmében az Uniós Vámkódex 44. cikkének (2) bekezdése alapján az említett kódex 33. cikke alapján kibocsátott KTF-határozattal szemben benyújtott jogorvoslat tárgyában hozott határozat visszamenőleges hatállyal bír e KTF-határozat vámhatóságok általi kibocsátásának időpontjára.

26. Előzetesen hasznosnak tartom kiemelni, hogy bár a kérdést előterjesztő bíróság pontosítja, hogy a BAO 279. §-ának (1) bekezdése értelmében a Bundesfinanzgericht (szövetségi pénzügyi bíróság) megváltoztathatja a vámhatóságok által kibocsátott KTF-határozatot, nem kérdez rá arra, hogy e megváltoztatási jogkör összeegyeztethető-e az Uniós Vámkódex 44. cikkével.⁶ Csupán a nemzeti bíróság által a KTF tárgyában hozott határozat időbeli hatályát kívánja meghatározni.

27. Ily módon a kérdést előterjesztő bíróság az Uniós Vámkódex 44. cikke (4) bekezdésének értelmezését kéri. A kérdést előterjesztő bíróság közelebbről arra keresi a választ, hogy az e rendelkezés által a jogorvoslatnak való helyt adás esetére előírt kijavításnak visszamenőleges hatállyal kell-e bírnia, és hogy a különösen az említett kódex 33. cikkében és 34. cikkének (3)–(6) bekezdésében megállapított szabályok befolyásolhatják-e a kérdésére adandó választ.

28. E tekintetben az állandó ítélkezési gyakorlatnak megfelelően valamely uniós jogi rendelkezés értelmezése során annak nemcsak kifejezéseit, hanem szöveggörnyezetét, valamint annak a szabályozásnak a célkitűzéseit is figyelembe kell venni, amelynek az említett rendelkezés részét képezi.⁷

29. E körülmények között azt javaslom, hogy elemzésemet az Uniós Vámkódex 44. cikke (4) bekezdésének értelmezésével kezdjük (A), mielőtt megvizsgálám a BAO 279. §-a e rendelkezéssel való összeegyeztethetőségét (B).

⁶ Mindenesetre megjegyzem, hogy úgy tűnik számomra, hogy a Bíróság ítélkezési gyakorlatát inkább úgy kell értelmezni, hogy az nem zárja ki, hogy a nemzeti bíróságok e tárgyban megváltoztatásra vonatkozó hatáskört gyakoroljanak (lásd ebben az értelemben: 2005. január 19-i SmithKline Beecham végzés, C-206/03, EU:C:2005:31, 55. pont; 2011. április 14-i British Sky Broadcasting Group és Pace ítélet, C-288/09 és C-289/09, EU:C:2011:248, 94. pont).

⁷ Lásd: 2023. december 21-i G. K. és társai (Európai Ügyészség) ítélet (C-281/22, EU:C:2023:1018, 46. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

A. Az Unió Vámkódex 44. cikke (4) bekezdésének értelmezéséről

30. Tekintettel a kérdést előterjesztő bíróság által felvetett kétségekre, különösen arra a hatásra vonatkozóan, amelyet az Unió Vámkódex 33. és 34. cikke gyakorolhat az említett kódex 44. cikke (4) bekezdésének értelmezésére, álláspontom szerint célszerűbb e különböző rendelkezések összefüggéseinek és céljainak elemzésével kezdeni (1), mielőtt rátérnék e kódex 44. cikke (4) bekezdésének szövegére, és így annak hatályára (2).

1. Az Unió Vámkódex 33., 34. és 44. cikkének összefüggései és céljai

31. Először is, az Unió Vámkódex 44. cikke, és különösen annak (4) bekezdése által követett cél jobb megértése érdekében számomra érdekesnek tűnik, hogy némileg visszalépünk, és felidézzük azt az összefüggést, amelyben a gazdasági szereplők vámügyekben való jogorvoslathoz való joga uniós szinten kialakult.

32. A Bizottság az 1980-as évek elején foglalkozott a gazdasági szereplők jogorvoslathoz való jogával, amikor 1981. január 29-én irányelvjavaslatot nyújtott be a Tanácsnak a vámügyekben a jogorvoslati jog gyakorlására vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések összehangolásáról.⁸

33. A tervezet lényegében különösen azt hangsúlyozta, hogy tekintettel a tagállamok között a vámhatározat elleni jogorvoslat következményeit illetően fennálló jelentős különbségekre, szükségesnek tűnik az ilyen jogorvoslat feltételeit közösségi szinten meghatározni.

34. Következésképpen az említett javaslat 2. cikkének (1) bekezdése előírta a vámjogszabályok alkalmazására vonatkozó határozat megsemmisítése vagy módosítása iránti jogorvoslat lehetőségét. Ami a 7. cikket illeti, az úgy rendelkezett, hogy a jogorvoslati kérelem benyújtása nem függeszti fel a vitatott határozat végrehajtását, kivéve ha a vámhatóság másként határoz.

35. A gazdasági szereplők tényleges jogorvoslati jogának megállapításához azonban meg kellett várni a Közösségi Vámkódex létrehozásáról szóló, 1992. október 12-i 2913/92/EGK tanácsi rendelet⁹ (a továbbiakban: régi Vámkódex) 243–246. cikkének elfogadását.

36. Ezt követően a Közösségi Vámkódex létrehozásáról szóló, 2008. április 23-i 450/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet¹⁰ (Modernizált Vámkódex) elfogadásakor a régi Vámkódex 243. cikkéhez képest új elemet iktattak be. E rendelet 23. cikkének (4) bekezdése ugyanis bevezette a tagállamok azon kötelezettségét, hogy gondoskodjanak arról, hogy a jogorvoslati eljárás lehetővé tegye a vámhatóságok által hozott határozatok gyors megerősítését vagy kijavítását.

37. Végül az Unió Vámkódex 44. cikkének (4) bekezdése megismétli a 450/2008 rendelet 23. cikkének (4) bekezdését.

⁸ HL 1981. C 33., 2. o.; a vámügyi jogorvoslati jog fejlődésének áttekintéséhez lásd: Walsh, T., *European Union Customs Code*, Kluwer Law International in Alphen aan den Rijn, The Netherlands: Wolters Kluwer, 2015, 985–1021. o. (986. o.).

⁹ HL 1992. L 302, 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 2. fejezet, 4. kötet, 307. o.

¹⁰ HL 2008. L 145, 1. o.

38. Ez a kiegészítés, amely a jelen ügy középpontjában áll, véleményem szerint az uniós jogalkotó azon szándékát tükrözi, hogy jobban körülhatárolja és harmonizálja a vámügyekben benyújtott jogorvoslat elutasításához vagy elfogadásához kapcsolódó következményeket, valamint – amint arra a Bizottság a tárgyaláson rámutatott –, hogy garantálja a gazdasági szereplők bírói jogvédelmének fokozottabb eredményességét és hatékonyságát.

39. Másodszor, álláspontom szerint azt is érdemes hangsúlyozni, hogy egyrészt a vámjogszabályok helyes alkalmazásának vámhatóságok által történő biztosítására vonatkozó igény, másrészt a gazdasági szereplők tisztességes bánásmódhoz való joga közötti egyensúly biztosítása érdekében írták elő, hogy a vámhatóságoknak széles körű ellenőrzési hatáskört, a gazdasági szereplőknek pedig jogorvoslati jogot kell biztosítani.¹¹

40. Ebben az értelemben a gazdasági szereplők jogorvoslathoz való jogát annak érdekében alakították ki, hogy megvédjék őket a vámhatóságok által elkövetett esetleges visszaélésektől vagy a vámjogszabályok alkalmazása során általuk esetlegesen elkövetett hibáktól.

41. Harmadszor, az Uniós Vámkódex 33., 34. és 44. cikke közötti kapcsolat megértéséhez e cikkek Uniós Vámkódexben betöltött szerepét kell figyelembe venni.

42. Először is, e rendelkezések e kódex különböző szakaszaiban találhatók. Így a 33. és 34. cikk „A vámjogszabályok alkalmazásával kapcsolatos határozatok” című 3. szakaszban, míg a 44. cikk a „Jogorvoslat” című 6. szakaszban található.

43. Vázlatosan, az Uniós Vámkódex 33. és 34. cikkének megfelelően elfogadott határozatokat a vámhatóságok fogadják el, amelyek közigazgatási hatóságként járnak el, és az anyagi jogi szabályokat alkalmazzák, míg az említett kódex 44. cikkének megfelelően elfogadott határozatokat vagy igazságügyi hatóság, vagy igazságügyi hatóságként eljáró vámhatóság fogadja el közigazgatási peres eljárás keretében.

44. Másként fogalmazva, egyrészt az Uniós Vámkódex 33. és 34. cikke, másrészt pedig az említett kódex 44. cikke különböző eljárások szabályozására és a különböző hatóságok hatáskörének körülhatárolására irányul.¹²

45. Így az Uniós Vámkódex 33. és 34. cikke a vámhatóságokra mint közigazgatási hatóságra ruházott hatáskörök körülhatárolására irányul. Közelebbről a 33. cikk a KTF-határozat kibocsátásához vezető eljárást szabályozza, míg a 34. cikk az ilyen határozatok e hatóságok általi kezelésére vonatkozik.

46. Az Uniós Vámkódex 34. cikkének (3) bekezdése ebben az összefüggésben arra irányul, hogy szabályozza a KTF-határozat érvényessége megszűnésének időbeli hatályát abban az esetben, ha az (1) bekezdésében felsorolt körülmények felmerülése miatt az ilyen KTF-határozat érvényessége az említett kódex 33. cikkének (3) bekezdésében említett időszak lejárta előtt megszűnik.

¹¹ Az Uniós Vámkódex (26) preambulumbekkezdése.

¹² A vámenőrzések területén a vámhatóságok és az igazságügyi hatóságok közötti hatáskörmegosztást illetően lásd: 2023. szeptember 21-i OGL-Food Trade Lebensmittelvertrieb ítélet (C-770/21, EU:C:2023:690, 69. és 72. pont).

47. Ami e kódex 34. cikkének (4) bekezdését illeti, az a KTF-határozat vámhatóságok általi megsemmisítésének sajátos esetére vonatkozik abban az esetben, ha a kérelmező pontatlan vagy hiányos információkat szolgáltatott, míg az (5) bekezdés a KTF-határozatok visszavonásának esetére vonatkozik, a (6) bekezdés pedig előírja, hogy a KTF-határozatok nem módosíthatók.

48. Ami jelenleg ugyanezen kódex 44. cikkét illeti, az a vámhatóságok által hozott határozatokkal kapcsolatos jogvitákra vonatkozik. Így az (1) bekezdés előírja, hogy bármely személynek joga van jogorvoslati kérelmet benyújtani a vámhatóság által hozott olyan határozat ellen, amely őt közvetlenül és személyesen érinti,¹³ a (2)–(4) bekezdés pedig azokat az általános elveket rögzíti, amelyeket a tagállamoknak az e területre vonatkozó eljárási szabályaik kidolgozása során követniük kell.

49. Negyedszer, nem kerülheti el az olvasó figyelmét, hogy az egyrészt az Unió Vámkódex 33. és 34. cikkében, másrészt az említett kódex 44. cikkének (4) bekezdésében használt terminológia eltér egymástól. Míg ugyanis a vámhatóságok által hozott határozatok a KTF-határozatok érvényességének megszűnéséhez, megsemmisítéséhez vagy visszavonásához vezethetnek, az igazságügyi hatóságok által hozott határozatok következménye az előttük megtámadott KTF-határozatok helybenhagyása (a jogorvoslati kérelem elutasítása esetén) vagy kijavítása (a jogorvoslati kérelemnek való helyt adás esetén) lesz. Ez utóbbi szempont számomra különösen fontosnak tűnik, mivel valamely határozat kijavítása szükségszerűen maga után vonja annak módosítását, és a KTF-határozatok esetében e hatáskör gyakorlása az igazságügyi hatóságok számára van fenntartva.

50. Véleményem szerint e tényezők összességéből az következik, hogy egyrészt az Unió Vámkódex 33. és 34. cikkét, másrészt pedig annak 44. cikkét külön kell vizsgálni a hatályuk értékelése során. Így a vámhatóság határozatainak időbeli hatálya nem lehet feltétele az igazságügyi hatóságok határozatainak időbeli hatályának és nem is befolyásolhatja azok hatályát. Általánosabban, úgy tűnik számomra, hogy az uniós jogalkotó nem kívánta az igazságügyi hatóságok határozatainak kezelését a vámhatóságok határozatainak kezeléséhez igazítani. Ebben az értelemben az a körülmény, hogy e kódex 34. cikkéből kitűnik, hogy kizárólag a KTF-határozatoknak a vámhatóságok által a (4) bekezdésében előírt feltételek szerinti megsemmisítése rendelkezik visszamenőleges hatállyal, a KTF-határozatok érvényességének megszűnése vagy visszavonása pedig nem, nem releváns az említett kódex 44. cikke hatályának értelmezése szempontjából. Véleményem szerint ez különösen nem igazolhatja azt, hogy főszabály szerint úgy tekintsük, hogy a KTF-határozatoknak a nemzeti bíróság határozatát követő, az említett kódex 44. cikkének (4) bekezdése szerinti kijavítása nem lehet visszamenőleges hatályú.

51. E körülmények között számomra úgy tűnik, hogy az igazságügyi hatóságok által az Unió Vámkódex 44. cikke alapján elfogadott, tág értelemben vett igazságügyi hatósági határozatok időbeli hatályának meghatározása érdekében nem kell kitérni a vámhatóságok által az Unió Vámkódex 34. cikke alapján elfogadott, a megsemmisítésre, visszavonásra vagy az érvényesség megszüntetésére vonatkozó határozatok időbeli hatályára.

¹³ Emlékeztetőül, az így megállapított jogorvoslati jog nem kifejezetten a KTF-határozatokra vonatkozik, hanem a vámhatóságok által hozott valamennyi határozatra.

2. Az Unió Vámkódex 44. cikke (4) bekezdésének hatályáról

52. Az Unió Vámkódex 44. cikkének (4) bekezdése szerint a tagállamok gondoskodnak arról, hogy a jogorvoslati eljárás lehetővé tegye a vámhatóságok által hozott határozatok gyors megerősítését vagy kijavítását.

53. E tekintetben emlékeztetek arra, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat szerint azon kifejezések értelmét és terjedelmét, amelyekre az uniós jog semmilyen meghatározást nem ad, az általános nyelvhasználatban elfogadott szokásos jelentés szerint kell meghatározni, figyelembe véve azon szövegkörnyezetet, amelyben a kifejezéseket használják, és azon szabályozás célkitűzéseit, amelynek e kifejezések részét képezik.¹⁴

54. A „kijavítás” fogalmát az Unió Vámkódex nem határozza meg. Ugyanakkor tágan értelmezve a kijavítás egy hiba korrigálására irányul, mivel a kijavítás célja az, hogy ez a jogi aktus úgy jelenjen meg, ahogy meg kellett volna jelennie elfogadása óta¹⁵. Így a „kijavítás” kifejezés magában hordozza a visszamenőleges hatály gondolatát.

55. Igaz ugyan, hogy főszabály szerint „kijavításról” akkor beszélünk, ha tárgyi tévedések – azaz helyesírási, nyelvtani hibák, nyilvánvaló pontatlanságok vagy számítási hibák – korrigálásáról van szó, és ezzel szemben nem lehet pusztán „kijavításról” beszélni, ha a módosítás következtében megváltozik az érintett jogi aktus tartalma, azaz megváltoztatják annak lényeges tartalmát.¹⁶

56. Mindazonáltal az Unió Vámkódex 44. cikkének (4) bekezdése keretében a tervezett kijavítás az igazságügyi hatóság gazdasági szereplő által benyújtott keresetnek helyt adó határozatának következménye. Ebben az összefüggésben, különös tekintettel a hatékony jogorvoslathoz való jogra, a „kijavítás” kifejezést nem lehet úgy értelmezni, hogy az „lényeges tévedés korrekcióját” jelenti, hanem úgy kell értelmezni, hogy az inkább a „hiba kijavítására” irányul, ha használhatom ezt a kifejezést. Mindemellett végső soron ugyanaz az elgondolás: arról van szó, hogy a KTF-határozatnak úgy kell megjelennie, ahogy az eredeti elfogadásától kezdve meg kellett volna jelennie.

57. Ezért véleményem szerint az Unió Vámkódex 44. cikkének (4) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy a KTF-határozat kijavításának főszabály szerint *ex tunc* hatálya van.

58. Ez az értelmezés ezenkívül álláspontom szerint megfelel annak az egyensúlynak, amelynek egyrészt a jogbiztonság elve, másrészt pedig az Európai Unió Alapjogi Chartája 47. cikkének első bekezdésében biztosított hatékony bírói jogvédelemhez való jog között kell fennállnia.

¹⁴ Lásd: 2025. november 20-i Servoprax (Orvosi vénaszorítók) ítélet (C-631/23, EU:C:2025:906, 45. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

¹⁵ Számomra úgy tűnik, hogy ez az elgondolás megerősítést nyer, ha a Bíróság által meghatározott értelmezési szabályoknak megfelelően összehasonlítjuk (lásd ebben az értelemben: 2024. december 5-i Network One Distribution ítélet, C-506/23, EU:C:2024:1003, 27. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat) az Unió Vámkódex 44. cikke (4) bekezdésének nyelvi változatait: „corrección” spanyolul, „correction” angolul, „Berichtigung” németül és „correzione” olaszul.

¹⁶ Valamely rendelet helyesbítését illetően lásd a Bíróság által az 1994. június 2-i AC-ATEL Electronics Vertriebs ítéletben (C-30/93, EU:C:1994:224, 20–24. pont) és a 2010. december 22-i Premis Medical ítéletben (C-273/09, EU:C:2010:809, 29., 30., 36. és 59. pont) meghatározott korlátokat; az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala és a Közösségi Növényfajta-hivatal által hozott határozatok kijavításának korlátairól lásd: 2011. szeptember 9-i dm-drogerie markt kontra OHIM – Distribuciones Mylar (DM) ítélet (T-36/09, EU:T:2011:449, 74. és 75. pont); 2020. június 25-i Siberia Oriental kontra CPVO [Siberia] ítélet (T-737/18, EU:T:2020:289, 53. pont); a Bíróság és a Törvényszék által hozott határozatok korlátairól lásd: 2022. november 24-i European Food és társai ítélet (C-333/19, nem tették közzé, EU:C:2022:936, 6. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat); 2024. május 27-i EVH kontra Bizottság ítélet (T-53/21 REC, nem tették közzé, EU:T:2024:338, 9. és 11. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

59. A Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata szerint ugyanis a közigazgatási határozat azon jogerejének elismerése, amely az észszerű jogorvoslati határidő leteltével vagy a jogorvoslati jog kimerítésével áll be, hozzájárul a jogbiztonsághoz, anélkül hogy a gyakorlatban lehetetlenné vagy rendkívül nehézé tenné a jogrend által biztosított jogok gyakorlását.¹⁷

60. Ily módon a jogbiztonság elve csak azt követeli meg, hogy a kereset tárgyát képező KTF-határozat joghatásai csak a kereset elutasítását követően, vagy kereset hiányában az e célból előírt határidők lejártakor váljanak jogerőssé, azaz „kőbe vésetté”.

61. Ennélfogva úgy vélem, hogy a jogbiztonság elvére nem lehet hivatkozni valamely KTF-határozat joghatásainak a hatálybalépése és az azzal szemben benyújtott keresetnek való helyt adás közötti időszakban való fenntartásának igazolása érdekében. Az ezzel ellentétes megoldás ugyanis az ilyen joghatások véglegessé válásához vezetne, holott a nemzeti bíróság megállapította a KTF-határozat jogellenességét, és így módon maga a határozat nem vált ilyen jellegűvé.

62. Hasonlóképpen, a jogellenesnek ítélt KTF-határozat joghatásainak fenntartása ellentétes lehet a hatékony bírói jogvédelemhez való joggal, mivel ilyen joghatásokat tartanak fenn egy olyan gazdasági szereplővel szemben, amely az előírt határidőn belül jogorvoslattal élhet a KTF-határozattal szemben. Ebben az értelemben annak megállapítása, hogy a kijavításra nem visszamenőleges hatállyal kerül sor, súlyos következménnyel járna a gazdasági szereplőre nézve, akit megfosztanának azon tarifális besorolás kedvezményétől, amelyet egyébként kezdettől fogva kért, holott a hiba a vámhatóságok téves értékeléséből ered, és egyáltalán nem az ő cselekményéből fakad.

63. Végül annak megállapítása, hogy az Unió Vámkódex 44. cikkének (4) bekezdésében előírt kijavításnak csak *ex nunc* hatálya van, nem tűnik összeegyeztethetőnek az említett kódex 45. cikkének (2) bekezdése által követett céllal, amely a jogorvoslatok hatékonyságának biztosítására irányul.

64. Ez utóbbi rendelkezés ugyanis előírja, hogy a vámhatóságok többek között akkor függesztik fel a vitatott határozat végrehajtását, ha alapos okkal feltételezik, hogy az érintett személynek helyrehozhatatlan kárt okozna.

65. Márpedig a Bíróságnak már volt alkalma lényegében rámutatni arra, hogy a „helyrehozhatatlan kár” feltétele annak vizsgálatát követeli meg, hogy a vitatott határozat esetleges megsemmisítése lehetővé teszi-e azon helyzet visszaállítását, amely az aktus azonnali végrehajtása esetén jött volna létre.¹⁸

66. Ily módon a végrehajtás felfüggesztése együtt jár a keresetet benyújtó személy jogi helyzete visszamenőleges hatályú módosításának lehetőségével.

67. A teljesség kedvéért hasznosnak tartom megvizsgálni az olasz kormány azon észrevételét, amely szerint nehéz lenne biztosítani, hogy az összes többi tagállam ténylegesen tudomást szerezzen egy visszamenőleges hatályú, megsemmisítő vagy kijavító nemzeti bírósági határozatról.

¹⁷ Lásd ebben az értelemben: 2004. január 13-i Kühne & Heitz ítélet (C-453/00, EU:C:2004:17, 24. pont); 2008. február 12-i Kempter ítélet (C-2/06, EU:C:2008:78, 57. és 58. pont); 2013. június 27-i Agrokonsulting-04 ítélet (C-93/12, EU:C:2013:432, 48. pont); 2021. szeptember 9-i Adler Real Estate és társai ítélet (C-546/18, EU:C:2021:711, 38. pont).

¹⁸ Megfordítva azt is meg kell vizsgálni, hogy e határozat végrehajtásának felfüggesztése megakadályozhatja-e annak teljes érvényesülését abban az esetben, ha az alapkeresetet elutasítják (lásd ebben az értelemben és analógia útján: 1997. július 17-i Giloy ítélet, C-130/95, EU:C:1997:372, 35. és 36. pont).

68. Ez az érv számomra nem meggyőző az uniós szinten létrehozott információcsere-rendszer miatt. E tekintetben meg kell állapítani, hogy az Unió Vámkódex létrehozásáról szóló 952/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet egyes rendelkezéseinek végrehajtására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 2015. november 24-i (EU) 2015/2447 bizottsági végrehajtási rendelet¹⁹ 21. cikkének (1) bekezdése szerint a kötelező érvényű tarifális felvilágosítás iránti kérelmekkel és határozatokkal, valamint az eredeti kérelemre vagy határozatra esetleg hatást gyakorló bármely későbbi eseménnyel kapcsolatos információcseréhez és adattároláshoz az Unió Vámkódex 16. cikkének (1) bekezdése szerint erre a célra létrehozott elektronikus rendszert kell használni. Ennek során az illetékes vámhatóságnak ezen a rendszeren keresztül kell haladéktalanul rendelkezésre bocsátania az információt, legkésőbb attól az időponttól számított hét napon belül, amikor arról tudomást szerzett.

69. Következésképpen, amint arra a Bizottság a tárgyaláson rámutatott, ha egy KTF-határozatot valamely nemzeti bíróság határozatát követően megsemmisítenek vagy módosítanak, az információt az érintett vámhatóság haladéktalanul beviszi ezen informatikai rendszerbe, és így az minden más vámhatóság számára látható.

B. A BAO 279. §-ának az Unió Vámkódex 44. cikkével való összeegyeztethetőségéről

70. A kérdést előterjesztő bíróság szerint a BAO 279. §-a értelmében a szövetségi pénzügyi bíróság által hozott határozat a KTF-határozat vámhatóság általi kibocsátásának időpontjára visszamenőleges hatállyal bír.

71. E tekintetben emlékeztetek arra, hogy nem tartozik a Bíróság, illetve a Törvényszék hatáskörébe a belső jognak az előzetes döntéshozatalra utalás keretében való értelmezése, ez a feladat a kérdést előterjesztő bíróság kizárólagos hatáskörébe tartozik. A Bíróságnak és a Törvényszéknek ugyanis az a feladata, hogy az uniós bíróságok és a nemzeti bíróságok közötti hatáskörmegosztás keretében úgy vegye figyelembe azon ténybeli és jogszabályi környezetet, amelybe az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés illeszkedik, ahogyan azt az előzetes döntéshozatalra utaló határozatban meghatározták.²⁰

72. Következésképpen meg kell állapítani, hogy a BAO 279. §-a alapján a Bundesfinanzgericht (szövetségi pénzügyi bíróság) által hozott, a KTF-határozatokat megváltoztató határozatok visszamenőleges hatállyal rendelkeznek. A kérdést előterjesztő bíróság szerint ez az értékelés megfelel az osztrák jogirodalom többségi álláspontjának.²¹

73. Ennek megállapítását követően meg kell jegyezni, hogy a Bíróságnak a 2005. január 19-i SmithKline Beecham végzésében (C-206/03, EU:C:2005:31, 52. pont) már volt alkalma jelezni, hogy a tagállamok illetékes hatóságainak és bíróságainak a hatáskörük keretein belül meg kell tenniük minden szükséges általános vagy különös intézkedést annak érdekében, hogy a helytelen KTF meg nem felelését megszüntessék. Ilyen különös intézkedés lehet a téves KTF megsemmisítése, vagy az uniós jognak megfelelő új felvilágosítás adása.

¹⁹ HL 2015. L 343, 558. o.; helyesbítések: HL 2016. L 87., 35. o.; HL 2017. L 101., 195. o.; HL 2018. L 157., 27. o.; HL 2019. L 181., 124. o.

²⁰ Lásd ebben az értelemben: 2009. április 24-i Koukou végzés (C-519/08, EU:C:2009:269, 43. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat); 2011. június 30-i Wamo végzés (C-288/10, EU:C:2011:443, 27. pont).

²¹ Az osztrák jogirodalom szerint a BAO 279. §-a alapján elfogadott határozatok *ex tunc* hatálya e rendelkezés (2) bekezdésének szövegéből, valamint a hatékony jogorvoslathoz való jogból következik. Lásd e tekintetben: Fischerlehner, J., *Das neue Abgabenverfahren*, Manz, Bécs, 2013, 325. o., valamint Gunacker-Slawitsch, B., „III. Das Verfahren vor dem Bundesfinanzgericht”, in Ehrke-Rabel, T. (szerk.), *Rechtsmittelverfahren in Abgabensachen*, Manz, Bécs, 2013, 37–101. o. (77. és 78. o.). Kifejezetten megerősítve a megváltoztató határozatok *ex tunc* hatályát: Ritz, C., „§ 279 BAO”, in Ritz/Koran (szerk.), *BAO – Bundesabgabenordnung*, 8. kiadás, Linde, Bécs, 2025, 2. és 18. pont.

74. E végzést a régi Vámkódex hatálya alatt hozták.

75. Ily módon a Bíróság pontosította, hogy a részletes eljárási szabályok tekintetében a régi Vámkódex 243–246. cikkei, valamint kiegészítő jelleggel e régi kódex 245. cikke és a tagállamok eljárási autonómiája szerint az egyes tagállamok belső jogrendje alkalmazandó, feltéve ugyanakkor, hogy azok nem lehetnek kedvezőtlenebbek a hasonló belső jellegű esetekre vonatkozókhöz képest (az egyenértékűség elve), és nem tehetik gyakorlatilag lehetetlenné vagy rendkívül nehezé az uniós jogrend által biztosított jogok gyakorlását (a tényleges érvényesülés elve).²²

76. Végül hangsúlyozni kell, hogy a Bíróság szerint a nemzeti bíróság által a jogorvoslat tárgyában hozandó határozatra vonatkozó részletes szabályokat és annak joghatásait is a nemzeti jog határozza meg az egyenértékűség és a tényleges érvényesülés elveinek korlátain belül.²³

77. Véleményem szerint ezen, a régi Vámkódex hatálya alatt kialakított ítélkezési gyakorlat továbbra is releváns a nemzeti bíróságok által elfogadott határozatok *részletes szabályait* illetően, mivel e tekintetben az Unió Vámkódex 43–45. cikke úgymond azonos a régi Vámkódex 243–246. cikkével. E rendelkezések tehát arra szorítkoznak, hogy előírják az érintett személyek jogorvoslathoz való jogát, a kétfokú ellenőrzés szükségességét, az annak elbírálására hatáskörrel rendelkező tagállamot, valamint azon vámhatósági határozatok végrehajtása felfüggesztésének eseteit, amelyekkel szemben jogorvoslati kérelmet nyújtottak be. Másként fogalmazva és az említett kódex 43. cikkének megfelelően²⁴ e rendelkezések nem mondanak ki semmit a nemzeti bíróságok által hozott határozatok részletszabályait illetően.

78. Ezzel szemben, ami a nemzeti bíróságok által hozott határozatok *joghatásait* illeti, úgy tűnik számomra, hogy a Bíróság által elfogadott megoldást árnyalni kell. Közelebbről az Unió Vámkódex 44. cikkének (4) bekezdése szerint a tagállamok gondoskodnak arról, hogy a jogorvoslati eljárás lehetővé tegye a vámhatóságok által hozott határozatok gyors megerősítését vagy kijavítását. E rendelkezésnek nem volt megfelelője a régi Vámkódexben.²⁵

79. Kétségtelen, hogy az Unió Vámkódex 44. cikkének (4) bekezdése nem határozza meg pontosan, hogy a KTF-határozatokat mikor és hogyan kell kijavítani,²⁶ ugyanakkor gyors választ követel meg a jogorvoslati eljárást követően. Mindazonáltal úgy tűnik számomra, hogy e rendelkezés egyrészt arra kötelezi a tagállamokat, hogy olyan intézkedéseket fogadjanak el, amelyek lehetővé teszik, hogy valamely gazdasági szereplő a jogszabályoknak megfelelő KTF-határozattal rendelkezzen, másrészt pedig az így elvégzett kijavítás visszamenőleges hatályát is. Pontosán ezt a célt szolgálja a BAO 279. §-a.

80. E körülmények között úgy vélem, hogy az Unió Vámkódex 44. cikkének (4) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy azzal nem ellentétes az olyan nemzeti rendelkezés, mint amelyről az alapügyben szó van, amelynek értelmében az ugyanezen kódex 33. cikke alapján kibocsátott

²² 2005. január 19-i SmithKline Beecham végzés (C-206/03, EU:C:2005:31, 53. pont).

²³ 2005. január 19-i SmithKline Beecham végzés (C-206/03, EU:C:2005:31, 55. pont).

²⁴ Lásd ebben az értelemben: 2024. április 11-i OSTP Italy ítélet (C-770/22, EU:C:2024:299, 47. pont).

²⁵ Lásd a jelen indítvány 36. pontját. Meg kell azonban jegyezni, hogy a KTF-határozatnak a nemzeti bíróságok előtt indított kereset alapján történő visszamenőleges hatályú módosítása már a régi Vámkódex hatálya alatt is megtörtént, legalábbis néhány tagállamban (lásd ebben az értelemben: 2011. április 7-i Sony Supply Chain Solutions [Europe] ítélet, C-153/10, EU:C:2011:224, 16. és 17. pont).

²⁶ Így például az Unió Vámkódex 44. és 45. cikkével nem ellentétes az olyan nemzeti szabályozás, amely a jogerőre még nem emelkedett elsőfokú ítéletek azonnali végrehajthatóságát írja elő, és e cikkek azt sem követelik meg, hogy a nemzeti szabályozás előírja, hogy az ilyen ítéletek ilyen jellegűek legyenek (lásd ebben az értelemben: 2024. április 11-i OSTP Italy ítélet, C-770/22, EU:C:2024:299, 42. pont).

KTF-határozattal szemben az említett kódex 44. cikkének (2) bekezdése alapján benyújtott jogorvoslati kérelem tárgyában hozott határozat az e KTF-határozat vámhatóságok általi kibocsátásának időpontjára visszamenőleges hatályú.

VI. Véggövetkeztetés

81. A fentiekre tekintettel azt javaslom, hogy a Bíróság a Verwaltungsgerichtshof (legfelsőbb közigazgatási bíróság, Ausztria) részére a következő választ adja:

Az Unió Vámkódex létrehozásáról szóló, 2013. október 9-i 952/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet 44. cikkének (4) bekezdését

a következőképpen kell értelmezni:

azzal nem ellentétes az olyan nemzeti rendelkezés, mint amelyről az alapügyben szó van, amelynek értelmében az ugyanezen rendelet 33. cikke alapján kibocsátott kötelező érvényű tarifális felvilágosításra vonatkozó határozattal szemben az említett rendelet 44. cikkének (2) bekezdése alapján benyújtott jogorvoslati kérelem tárgyában hozott határozat az e határozat vámhatóságok általi kibocsátásának időpontjára visszamenőleges hatályú.

Martín y Pérez de Nanclares

Ismertetve Luxembourgban, a 2026. január 21-i nyilvános ülésen.

Aláírások